

בפג'י-מגדל 11/11/11

השם המלא: מנשה שמעוני. קפטן ובלם
מבוי תל-אביב. אחרי עזיבת אבי כהן.
בעונת הנדירה של הונדבים לאירוזה
בעמוד 7 (תצלום: יוסי רוט)

מדבר. על בני-יהודה. על הטראומה
שעבר בחפועל ת"א. תוקף את
האינטרסו ואת העסקנים הוויזרבים
יבוא זרים לליגה. דוביד - בעמוד 6

★ כדורסל: בלוי קיץ
★ זירת-חוף: שילטון
★ לס על גומלסקי
★ פוסטר: ליטון מאונס

יריטון אחרונות

יחי ספורט

אנחנו כבר
בסיאול

ליטונים

בכתבה נשקרה והחפש הגדול של קלה הלוי
לאחר, כי היא מלאה בנגב.
התבנה הטובה הנשיקה את הדינה של
ש. והם בעצמו מאר על מרדיו השחית,
שצריד צדיו לצב' בעצמו מקום תנוד
והרדכה - אמנם לא בשחית, אבל
בהתנהגות אנשית משונה.
המרדיו אמר שהוא מצטער, שלא
התפנו, אבל בלנו יורעים שאסונות
גדולים קורים שלא בכונה, מתם מתוד
א-התחשבות והרד והידות, אלו פקש
המרדיו יפה - האם לא היתה ש. נזרת
מלכנס לתחום החדדו שליו
מי ששבר עם צפרי, בעצק עם קרים,
צריד להתפנו מהלש לצשות נבון וטוב
בלבר, ואם יצא לו רע - עליו לברר
על מה.
מקלה של ש. שהיא אהבת מאר
לסרא סרים וגד מבלה את חששתה
בשילדים... בין הריים הקלנו - שיהיה
מסירה זה אות ואחרת להתנהגות טובה
האיתה ציינו לבין עצמנו.

שלכם
בין אפק

סאסק, ליטונים

בתחלת החפש הגדול יצאה ירידתי
הצעירה ש. (בכונה אינני בותבת את
שמה המלא) לכתבת השחית בעיר
מנחיה, יחד עם תכנתה הטובה.
ש. שוקה הישב ונהנית לצלח את
התבנה בתנועות קצובות, וכלי
להשתולל ב' מי שיוצק ואהב לשחות
במים, נהנה גם משחית מתונה וקיימה.
עור השפנים שוחות לתנאמו, והנה
מסכה יד גדולה תוקשה בכתבה של ש.
בתנועה צנה השילה אותה הנוצה, אל
שפת האבן של התבנה אני מספרת לכם
משה שהיה באמת, זה לא ספור
שהצאתי.
ש. נחבטה בכתבה ונאנסה מבאים
ווגם מקלבו צורב. מה זה, שגדול ותוק
כול לצשות מה שהוא דוצה לקטן
והחלש ממנו.
היא הפיטה סביבה וראתה את מרדיו
השחית מניש בה בכעס. את הפרצת לי
בשעור, נבנסק לתחום שלי" אמר לה,
או ורמתי אותי הנוצה, שתלמדי לשח
ש, למרה, ועור אידי. עצם התבנה

יוני לומד
על שפת הים
מאת עדולה

לשמנונה טיפהפיה
ורועות כמו
טזכיה:
...1 ...3 ...5 ... שמונה...

זה יוני שאותו מונח.
יוני בן ארבע - לא עצלן,
אבא של יוני - צוללן.
אבא למד אותו למנוח:
טזקה, מדינות, ויוצאות...

אבא למד אותו צבעים:
קול - טרסן, שחור - סלעים,
ירק - אצות, מרחות - תכלת.

יש טוב מזה, אני שואלתו:
גם חוף וורם, מלסס,
מזמין לכתב כמו דף חלק.
יוני כותב, אבא בודק...

וזה הים בא ומוחק.
אוי, ים בחל, אוי, ים מלוח.
אסח חושב שחול זה לוח,
במקליות של מלמח.
אסח מוחק מלת מלח.
ושוב בותבים מסתקלת.
צפרדע - צב - צפור - צוללת.

יש טוב מזה, אני שואלתו:

אינני יודע איך ומדוע
בשהדיב ביני לבין יוני פרץ.
נפליתי, נחלמתי בעץ הסקוט,
שנצב על סדוד שבה אני רץ.

הנידו אסם: האם בי האשם
שהעץ הסקוט נצב דוקא שם?

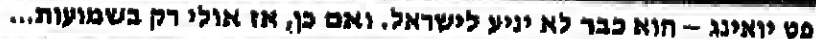
מי אנשים?
מאת קנו שדמי

יוני
הקרחוני
מאת:
דן טרקה

עברית: יעל בן-עזר

שׁוּבוֹ שֶׁל הַכֹּדִישׁ

ידיעות אחרונות **מסע 11**

